

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **TV CZ, s.r.o.**, se sídlem Palackého 70, Dobřichovice, zast. Mgr. Davidem Novákem, advokátem se sídlem Vyšehradská 320/49, Praha 2, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2015, sp. zn. /ident.2014/810/RUD/TV, čj. RRTV/418/2015-RUD, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2017, čj. 11 A 36/2015-41, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku označeného v záhlaví, kterým městský soud zamítl výrokem I. její žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2015, sp. zn. /ident.2014/810/RUD/TV, čj. RRTV/418/2015-RUD. Tímto rozhodnutím žalovaná uložila stěžovatelce pokutu ve výši 300 000 Kč za porušení § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o regulaci reklamy“), splatnou do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí. Stěžovatelka se dopustila klamavé obchodní praxe dle § 4 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném pro projednávanou věc, čímž porušila příslušné ustanovení zákona o regulaci reklamy. Stěžovatelce bylo současně uloženo, aby uhradila paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalovaná uložila stěžovatelce celkem tři pokuty, včetně nákladů řízení, v souhrnné výši 903 000 Kč. Uhrazení těchto částek by stěžovatelce způsobilo nenahraditelnou újmu. V roce 2015 stěžovatelka přerušila z ekonomických a technických důvodů vysílání; povinnost uhradit pokutu v této situaci by pro ni byla zcela likvidační. Z finančních důvodů proto podává návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože jí ekonomická situace nedovoluje takto vysokou částku okamžitě uhradit a současně pokračovat v podnikání. Má za to, že přiznání odkladného účinku by se nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem. Je tedy přesvědčena, že naplnila důvody pro přiznání odkladného účinku. K žádosti přiložila daňová přiznání za rok 2014 a 2015, ze kterých je její finanční situace zřejmá.

[3] NSS vyzval stěžovatelku přípisem ze dne 9. 3. 2017, čj. 10 As 64/2017 - 53, k doplnění obecných tvrzení ohledně obavy z „kompletní likvidace společnosti“ a tvrzení, že „ekonomická situace

nedovoluje tak vysokou částku okamžitě uhradit“ (a k nim přiloženým důkazům), neboť nebylo zřejmé, z jakých konkrétních skutečností, resp. ze kterých konkrétních údajů obsažených v dokumentech doložených stěžovatelkou, svá tvrzení dovozuje. NSS zdůraznil, že pouhé doložení těchto dokumentů nenahrazuje povinnost tvrzení. NSS stěžovatelku také vyzval k předložení důkazů ohledně její finanční situace za rok 2016 a leden a únor 2017.

[4] NSS obdržel žádost stěžovatelky o prodloužení lhůty k doplnění tvrzení a požadovaných podkladů o 30 dnů. NSS této žádosti vyhověl usnesením ze dne 30. 3. 2017, čj. 10 As 64/2017 – 72, a prodloužil stěžovatelce lhůtu k doložení celkové finanční situace pro účely návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to do 22. 4. 2017.

[5] Ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem stěžovatelka doložila daňové přiznání za rok 2016, výkaz zisku a ztráty ve zkráceném rozsahu ke dni 31. 12. 2016 a rozvahu ve zkráceném rozsahu – základní ke dni 31. 12. 2016. Stěžovatelka v průvodním dopise odkázala na přiloženou účetní závěrku za rok 2016, ze které je evidentní, že po zaplacení částky v součtu 903 000 Kč by nemohl být zachován provoz společnosti.

[6] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že pro jeho přiznání neshledává zákonný důvod, protože stěžovatelka pouze v obecné rovině uvedla, že úhrada pokuty jí způsobí nenahraditelnou újmu, resp. její úplnou likvidaci. Za obecný považuje i argument stěžovatelky, že by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že by nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V závěru žalovaná konstatovala, že jí nejsou známy žádné relevantní skutečnosti, které by nasvědčovaly vzniku nepoměrně větší újmy na straně stěžovatelky oproti třetím osobám ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat; při tom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy. Soud k tomu dodává, že není možné obecně definovat výčet případů, který je možné zahrnout pod § 73 odst. 2 s. ř. s., protože uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[9] Vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady pro to, aby bylo možné takovému návrhu vyhovět: a) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, b) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, c) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58).

[10] Soud nejdříve posoudil, zda stěžovatelka dostatečně tvrdila a prokázala, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku městského soudu pro ni znamenaly újmu.

[11] Stěžovatelka tvrdí, že by jí uhrazením pokuty ve výši 300 000 Kč byla způsobena nenahraditelná újma, protože tato částka je pro ni v souhrnu s dalšími pokutami likvidační. Tyto skutečnosti dokládala daňovými priznáními, rozvahami ve zjednodušeném rozsahu a výkazy zisků a ztrát za rok 2014 a 2015. Na základě výzvy NSS stěžovatelka doručila účetní závěrku vč. příloh za rok 2016; výkazy za leden a únor 2017 však nedoložila. Stěžovatelka nedostála ani své povinnosti tvrzení: k výzvě soudu nepopsala, z jakých konkrétních údajů mají plynout tvrzené likvidační důsledky a uvedla pouze to, že z předložených dokumentů je evidentní, že provozní náklady společnosti jsou velice vysoké a okamžitá úhrada pokut v souhrnné výši 903 000 Kč by pro ni byla zcela likvidační.

[12] Z účetních dokladů za rok 2016 plyne, že stěžovatelka má nejen vysoké provozní náklady, ale současně i poměrně vysoké výnosy. Stěžovatelka však tyto hodnoty žádným způsobem nezdůvodnila, nepopsala důvody pro výši svých nákladů, ani pro výši výnosů. Z daňového priznání za rok 2016 plyne, že celkový výsledek hospodaření stěžovatelky před zdaněním činil 1 942 693 Kč. Po odečtu daně ve výši 366 130 Kč činil výsledek hospodaření 1 576 563 Kč, což představuje částku odpovídající výkazu zisku a ztrát ve zkráceném rozsahu za rok 2016 před zaokrouhlením. V roce 2016 činil roční úhrn čistého obratu stěžovatelky 97 097 436 Kč. Z daňových priznání a souvisejících podkladů za rok 2014 a 2015 je přitom zřejmé, že stěžovatelka byla v těchto letech z hlediska výsledku hospodaření ve ztrátách; v roce 2016 však dosahovala zisku.

[13] NSS dospěl k závěru, že uhrazení částky ve výši 300 000 Kč, příp. celkové částky ve výši 903 000 Kč za tři pokuty, nepředstavuje pro stěžovatelku nenahraditelnou újmu. Vzhledem k dosaženému výsledku hospodaření po zdanění za rok 2016 by se stěžovatelka neocitla ani po uhrazení všech tří pokut ve ztrátě, předložené údaje nenasvědčují nebezpečí likvidace společnosti. Stěžovatelka nedoložila v soudem stanovené lhůtě výkazy za leden a únor 2017, které by mohly případně svědčit v její prospěch. NSS při svém rozhodování tedy nemohl zohlednit aktuální finanční situaci stěžovatelky.

[14] NSS uzavírá, že stěžovatelka dostatečně neprokázala splnění již první z podmínek pro priznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. hrozící újmu spočívající v likvidaci společnosti. Za této situace již není třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro priznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproporcionalitu případné újmy a absenci rozporu priznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[15] Tímto usnesením NSS nijak nepředjímá výrok meritorního rozhodnutí.

[16] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu